

На рис 2. можна побачити, що сума страхових премій за договорами компанії КАСКО з 2017 по 2019 коливається у межах від 10613 до 8871,2 млн грн.

Отже оцінка транспортних засобів один з найбільш затребуваних видів послуг в оціночній галузі, що включає в себе комплекс досліджень та потребує ретельного дотримання законодавчого поля.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Методики товарознавчої експертизи та оцінки колісних транспортних засобів України: наказ Мініюсту та ФДМУ від 24.11.2003 № 142/5/2092. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1074-03>
2. Транспортні засоби: розрахунок вартості URL: <https://www.me.gov.ua/Vehicles/CalculatePrice?lang=uk-UA>
3. Офіційний сайт Патрульної поліції. URL: <http://patrol.police.gov.ua/statystyka/>
4. Електронний журнал «Про страхування». URL: <http://forinsurer.com>

УДК 368.9.06

*Федчун С.Д.,
здобувач 41 ФБ групи,
Рубцова Н.М.,
к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь, Україна*

ФОРМУВАННЯ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Одним з пріоритетних напрямів здійснення реформ в Україні є система охорони здоров'я. Бюджетне фінансування сьогодні вже не спроможне забезпечити конституційне право громадян на отримання безоплатного

медичного обслуговування, тому страхова медицина виступає його реальною альтернативою.

Обов'язкове медичне страхування – це складова частина системи соціального страхування, в основу якого закладено принцип обов'язкової участі громадян, підприємств або підприємців у фінансуванні охорони здоров'я безпосередньо або через посередництво страхових медичних компаній (організацій).

Мета медичного страхування – гарантувати громадянам при виникненні страхового випадку отримання медичної допомоги за рахунок накопичених засобів і фінансувати профілактичні заходи.

Ефективне функціонування економіки, достойне забезпечення населення якісними страховими медичними послугами та підтримка їх на достатньому для функціонування рівні є найактуальнішим питанням сьогодення в Україні. Адже без розвиненого ринку медичних послуг неможливо забезпечити поступальний соціально-економічний розвиток країни, безпечне функціонування суб'єктів господарювання, підвищення добробуту населення, убезпечення різних сфер його життєдіяльності.

За допомогою страхової медицини вирішуються питання гарантованості й доступності медичних послуг для широких верств населення, залучення додаткових ресурсів у сферу охорони здоров'я. страхова медицина охоплює фінансування наукових досліджень, підготовку медичних кадрів, витрати на розвиток матеріально-технічної бази лікувальних закладів, надання медичної допомоги населенню. Важливим елементом системи страхової медицини є медичне страхування, яке є формою соціального захисту населення щодо охорони здоров'я й пов'язане з компенсацією витрат громадян на медичне обслуговування. Це система організаційних і фінансових заходів щодо забезпечення діяльності страхової медицини [1].

Проте проблеми, які склалися на сучасному страховому ринку України, до кінця не вирішені. Відсутність достатньої законодавчої бази, яка б свідчила про проведення державою активної структурної політики на ринку медичного

страхування, порівняно невеликий фінансовий потенціал українських страховиків і низький рівень платоспроможності страхувальників, недостатній податковий стимул і низька страхова культура населення стали актуальною проблемою сучасності, що вимагає негайного вирішення [2].

Державні витрати на охорону здоров'я не задовольняють реальні потреби людей. В умовах гострої нестачі бюджетних коштів дедалі більша частка амбулаторної і стаціонарної допомоги стає платною .

Нині система охорони здоров'я знаходиться в критичній ситуації, яка потребує рішучих дій з боку держави. Бюджетні кошти, які виділяються на медицину, недостатні й дають змогу покрити лише мізерну плату медичного і обслуговуючого персоналу. Практично не фінансуються такі статті витрат, як придбання медикаментів, медичного обладнання, ремонт приміщень, харчування хворих.

Також, існує ще ціла низка проблем, які стримують розвиток медичного страхування в Україні, а саме: відсутність системи підготовки спеціалістів; низький рівень зарплат та надходжень премій; безвідповідальність страховиків перед страхувальниками; відсутність законодавства, яке б регулювало медичне страхування; недостатність інформованості населення щодо переваг і недоліків медичного страхування.

Тому основне питання, що постає у сфері медичного обслуговування, це невідповідність існуючим потребам обсягів коштів, що спрямовуються на фінансування цієї галузі з офіційних джерел. Діюча система медичного забезпечення в Україні перебуває в глибокій фінансовій кризі, що характеризується нерівномірним розподілом ресурсів, низьким рівнем розвитку надання первинної медичної допомоги, низькою часткою видатків на охорону здоров'я по відношенню до ВВП [3].

Для ефективного впровадження обов'язкового медичного страхування важливо забезпечити наступне:

- надання платних медичних послуг не тільки у приватних медичних закладах, а й у державних і комунальних, для забезпечення скорочення ринку

тіньових платних медичних послуг та сприяння конкуренції між державними і комунальними закладами охорони здоров'я та приватними медичними установами.

- вдосконалення процесів управління та контролю якості надання медичних послуг, а також ширше запровадження у цій сфері нових інформаційних технологій;

- акцент на профілактику захворювання, а також на первинне медико-санітарне обслуговування;

- стратегічне планування діяльності всіх закладів охорони здоров'я та органів управління охороною здоров'я. [4]

Якщо медична допомога фінансуватиметься за рахунок бюджетних коштів, це буде перший рівень або базовий, життєзберігаючий.

Другий рівень (основний, здоров'язберігаючий) – це обов'язкове медичне страхування, яке оплачується страховими компаніями, котрі мають відповідну ліцензію на здійснення відповідного виду медичного страхування. До страхових компаній, котрі займаються обов'язковим медичним страхуванням, ставляться особливі вимоги (досвід роботи, наявність належним чином підготовлених страхових продуктів, зокрема, договорів страхування, працівників з відповідним досвідом роботи, фінансові вимоги тощо).

Третій рівень – сервісний, який фінансуватиметься за рахунок програм добровільного медичного страхування та покриватиме все те, що не покривається двома попередніми рівнями [5].

Як бачимо, багаторічний світовий досвід у галузі медичного страхування свідчить про високу ефективність різних моделей та систем медичного страхування й страхування здоров'я, які у відокремленому вигляді практично не використовуються ні в одній державі, але в деяких державах займають домінуюче положення. Тому трирівнева бюджетно-страхова модель, окрім впровадження багатоканального фінансування системи охорони здоров'я та різних рівнів надання медичного обслуговування з правом добровільного вибору громадянами рівня отримання медичної допомоги, дозволить вирішити

проблеми у сфері охорони здоров'я, що може значно поліпшити якість й повноту надання медико-санітарної допомоги всім категоріям населення з дотриманням вимог щодо захисту прав пацієнтів.

Отже, розвиток та формування системи медичного страхування, як частини загальної соціальної та економічної політики держави, повинні визначатися основними принципами, напрямками і формами економічного впливу у сфері соціального захисту населення. Медичне страхування має бути підтримане нормативно-правовою базою, удосконаленням податкової політики й державного нагляду, підвищенням фінансової надійності страховиків та страхової культури населення.

Список використаних джерел

1. Страхування: Підручник / За ред. В.Д. Базилевича. К.: Знання, 2008. 1019 с. URL: <http://posek.km.ua/biblioteka/C/Страхування%20Базилевич%20В.Д..pdf> (дата звернення: 16.04.2021).
2. Рубцова Н. М., Чкан І. О. Сучасний стан ринку медичного страхування в Україні: проблеми та перспективи розвитку. *Фінансовий простір*. 2015. № 4 (20). URL : <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/index.php/fp/article/download/443/442> (дата звернення: 16.04.2021).
3. Богуславський Є.І., Шибалкіна Ю.С. Медичне страхування в Україні: проблеми та перспективи. *Зовнішня торгівля: право та економіка*. 2009. № 4 (39). – С.83-86. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=6651> (дата звернення: 16.04.2021).
4. Стеценко В. Ю. Обов'язкове медичне страхування в Україні: тези до нормативно-правового забезпечення. *Публічне право*. 2013. № 2. С. 57-63. URL: <http://www.yourfuture.org.ua/ua/pb/2013/pp110/Stetsenko.pdf> (дата звернення: 16.04.2021).
5. Поліщук Є. Медичне соціальне страхування: проблема системи потребує системного вирішення. *Соціальне страхування*. 2008. №2. С.13-16. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3885> (дата звернення: 16.04.2021).